

окулу, кумица-та фърлатъ овесъ, смешанъ со шекерчина надъ глави-те отъ младенци-те. *M. p. 516.* Пресо, лъща, увесь, конопи, лимецъ. *Пк. 53.* Прѣзъ февруариа въ мягко време може да ся сїе вечъ и овесъ. *Л. Д. 1870 р. 181.*

Овесянъ пр. овесинъ; Най-харна слама е овеслина-та. *ib. 1869 р. 213.*

Овехтѣхъ ил. св. Овехтѣвамъ ил. дл. обветшаю, ветшаю: Сѣнищата овѣхтиватъ така сѫщо, както овѣхтиваме и нис сами. З. 227. Той зарови рѣцѣ-тѣ си въ джебове-тѣ на овехтелия си палтонъ. *Л. Д. 1875 р. 130.* Ако ви овѣхтѣе кѫщата... З. 303. Но Пѣнка имаше и друго достоинство, косто не овѣхтива и което са слави и послѣ смѣртъта му. З. 226.

Овисня ил. св. **Овиснувамъ** ил. дл. повисну, повисаю (см. увисня): Бѣлы-тѣ кѫдри Бояновы овиснѫха като кѫделя. *P. 156.* Главата ѝ овиснѫла врѣзъ стъбѣ-тѣ. *P. 187.*

Овичъ ил. св. **Овивамъ** ил. дл. 1) оберну, обрѣтываю: Завистъта носи ехидни овиты въ пазвата си (*entortillées dans son sein*). *T. 305.* 2) наклоняю, колеблю: Силниятъ сѣверный вѣтаръ прави да стѣнѧтъ дънеритѣ на старитѣ дървета, и овива сичките имъ клонове (*et en agite toutes les branches*). *T. 277.* (см. увисня).

Овлѣгнѫ **Овлѣгнѫ** ил. св. **Овлѣгнѹвамъ** **Овлѣгнѹвамъ** **Овлѣгнѹвамъ** **Овлѣгнѹвамъ** **Овлѣгнѹвамъ** ил. дл. отсырѣю, становлюсь влажнымъ: Въ мъгливо врѣмя гладамъ, че дрехы-ты ни овлагватъ. *Л. Д. 1870 р. 80.* Лошо врѣмя слѣдува, ако пѣськѣ-тѣ и соль-та овльгватъ. *Л. Д. 1870 р. 80.*

Овладѣчъ ил. св. **Овладѣвамъ** ил. дл. рукополагаю въ епископа: Множество цацуцугере би трѣбало да са овладичатъ, множество дипломати би трѣбало да са опопатъ. З. 363. Че тай грековладици споредъ кой законъ и общай се рукополагатъ, овладичватъ и вамъ за духовни пастири се проваждатъ? *Пс. 9—10 р. 33.*

Овластѣкъ ил. св. даю приказаніе: Правителство-то овласти да ся засише въ Голѣмѣ-тѣ книга на общый дѣлъ едно количество отъ 40 миллиона златны меджидиета. *Л. Д. 1869 р. 59.*

Овлачъ ил. св. **Овлачивамъ** ил. дл. расчешу, расчесываю: Вълача-та ся испира, овлачва на дъракъ. Ч. 63.

Овнешки пр. бараній, овечій.

Оволъ с. м. греч. ὄβολος: Оволъ=20 пари. *Psh. 127.*

Овощка с. ж. 1) плодовое дерево: Бѣлгари въобщѣ обичають да украсявѣтъ дворове си и прѣдѣлы, въ коихъ живѣятъ съ плодоносны дървета, коихъ казавѣтъ овощки. Сѣко Бѣлгарско село, почти изобилствува отъ тѣхъ. А тии сѫ' следни: оряхи, круши и сливи раз-